

Înaltpreasfințitul Părinte VARSANUFIE
Arhiepiscopul Râmnicului

BISERICA, ARMATA, MISIUNEA

Conlucrarea Bisericii cu Armata este o realitate și o constantă a istoriei Neamului românesc, știindu-se că încă de la începutul secolului al III-lea, Biserica noastră are sfinți din rândul militarilor și că în armata Sfântului Constantin cel Mare existau foarte mulți creștini. Armata, apărând patria, apără implicit și Biserica, inamicii Statului fiind și inamici ai Bisericii. Sigur că Biserica din totdeauna a condamnat la nivel personal violența și războiul, însă nu a condamnat niciodată apărarea Patriei, arătând însă că *pacea constituie astăzi pentru om unica opțiune, dacă vrea să supraviețuiască*¹. În afară de rolul acesta de apărare pe care îl are Armata, un alt rol, la fel de important, pe care l-a avut și îl are este acela de a forma, de a modela conștiințe sănătoase. Misiunea comună a Bisericii Ortodoxe și a Armatei Române este aceea de a apăra omul și valorile tradiționale ale neamului nostru, cu atât mai mult cu cât astăzi, datorită secularizării excesive, suntem aproape de a renunța la aceste valori.

În acest context, conlucrarea Bisericii Ortodoxe cu Armata Română nu este doar un deziderat, ci o necesitate stringentă, o datorie de împlinit din partea amânduror instituții. *Centrul de Cercetare a Conlucrării Bisericii Ortodoxe cu Armata Română „General Paul Teodorescu”*, înființat la Mănăstirea „Dintr-un Lemn”, reprezintă un reper important în cadrul acestei misiuni comune.

În anul acesta, *an omagial al misiunii parohiei și mănăstirii azi*, acest Centru de Cercetare, și periodicul lui, *Misiunea*, au încercat să-și intensifice activitatea, reliefând importanța conlucrării Bisericii cu Armata în plan misionar. Așa cum sute bune de ani, Biserica și Armata, printr-un efort comun, au pus bazele formării unei identități și conștiințe naționale, prin seriozitate, disciplină, muncă, dar mai ales prin iubire de Neam și Biserică, așa și acum amândouă instituțiile sunt chemate să reclădească viitorul copiilor noștri. În societatea actuală secularizată, predominant materialistă, nu avem voie să aruncăm responsabilitatea de la unii

la alții, ci dacă vrem să depășim pseudovalorile consumiste promovate de aceasta trebuie să ne asumăm cu toții creșterea copiilor și prin efortul nostru al tuturor, cu siguranță, vom reuși. Biserica noastră strămoșească alături de Armata Română, care mereu a întărit misiunea Bisericii, a reușit să crească copii demni de numele de român, creștini adevărați, integrați pe deplin atât social, cât și eclesial.

Lucrarea Bisericii în lume este continuarea lucrării Mântuitorului Hristos de sfințire a omului, de ridicare a lui spre asemănarea cu Dumnezeu, până la starea bărbatului desăvârșit (*Efesenii 4, 13*). Precum Hristos, așa și Biserica arată lumii Adevărul: *Eu spre aceasta M-am născut și pentru aceasta am venit în lume, ca să dau mărturie pentru adevăr; oricine este din adevăr ascultă glasul Meu (Ioan 18, 37)*. Armata Română, ascultând mereu de glasul lui Dumnezeu, a promovat adevăratele valori care îl conduc pe om spre Împărăția lui Dumnezeu. Sigur că Armata poate sprijini Biserica doar în planul acesta al cetății pământești, însă prin activitatea sa ajută Biserica în a-și împlini misiunea ei, de a-i conduce pe credincioși către cetatea lor cea cerească, către casa lor cea veșnică. Creștinii, deși se află în lumea aceasta, își au petrecerea sau casa lor în ceruri (*Filipeni 3, 20*), fiind *împreună cetățeni cu sfinții și casnici ai lui Dumnezeu (Efesenii 2, 19)*. Însă, spre a ajunge a-și împlini scopul ei în lume, Biserica conlucrează cu celelalte instituții ale societății, deosebind, în același timp, *cele ale Cezarului, de cele ale lui Dumnezeu*.

În acest context binecuvântăm cu bucurie activitatea *Centrului de Cercetare a Conlucrării Bisericii Ortodoxe cu Armata României „General Paul Teodorescu”*, de la Mănăstirea „Dintr-un Lemn” și, în același timp, ne rugăm ca activitatea periodicului acestui Centru de Cercetare, *Misiunea*, să-și atingă scopul, acela de a-i îndruma pe creștini pe drumul lor de la cetatea pământească, la cetatea cerească.

NOTĂ

1 Georgios Mantzaridis, *Morala creștină*, vol. II, traducere Cornel Coman, București, Editura Bizantină, 2006, p. 379.